

רִיקְנִיא. מַאי טָעֵמָא. מִשּׁוּם דְּבָרֶכֶתָא דְלָעֵילָא, לֹא
שְׂרִיא בָּאָתָר רִיקְנִיא.

וּבְגִינִי כֵּה, בָּעֵי בָּר נֶש לְסִדְרָא עַל פִּתּוּרִיה, חֲדָנָה מְאָה, או יִתְיר, לְבָרֶכֶתָא עַלְוִי. וַיָּאִי לֹא
יִכְלֶל, בָּעֵי לְשִׁירָא מִתְהֻזָּא מְזוֹגָא דְאַכְל, עַל מַה
דִּיבְרָך. וַיָּלֶא יִשְׂתַּבֵּחַ דִּיבְרָך בְּרִיקְנִיא.

כִּיּוֹן דְאָמָרָה, אֵין לְשִׁפְחַתָּך כָּל בְּבֵית כִּי אִם
אָסָוק שְׁמַן. אָמָר וְדֱאֵי הָא בְּרֶכֶתָא
שְׁלִימָתָא בְּהָאִי, דְבָתִּיב, (קהלת ז) טֹוב שֵׁם מְשַׁמֵּן טֹוב.
דְשָׁמָא קְדִישָׁא מְשַׁמֵּן נְפָקָא, לְאַתְבְּרָכָא, לְאַדְלָקָא
בּוֹצִינָן קְדִישָׁן. מַאי שְׁמַן דָּא. (כִּיּוֹן רָאָת אָמָר בְּרָאשָׁת בַּיּוֹם
וְנַחַר יוֹצֵא מַעֲדוֹן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן) ר' יִצְחָק אָמָר, בָּמָה דְאַת
אָמָר, (תהלים קלג) בְּשַׁמֵּן הַטֹּוב עַל הַרְאָשׁ וְגוֹ. ר'
אַלְעֹזֶר אָמָר, אַלְיַן טֹוֹרִי דְאַפְרֵסְמֹזָא דְכִיא.

לשון הקידוש

ברפת הקידוש ברוך הוא? שׁנינו, כִּיּוֹן שְׁאָמָרָה אֵין לְשִׁפְחַתָּך כָּל בְּבֵית
אָסָור לְאָדָם לְבָרֶךֶתָא עַל שְׁלָחָן רִיק, מַה
הַטּוּם? מִשּׁוּם שְׁהָבְרָכָה שְׁלָמָעָלה לֹא
שׁוֹרָה בָּמָקוֹם רִיק.
וּמִשּׁוּם בְּאַרְיךָ אָדָם לְסִדְרָא עַל שְׁלָחָנוּ
לְתַחַם אָחָד או יוֹתֵר לְבָרֶךֶתָא עַלְוִי. וְאִם לֹא
יכּוֹל, צְרִיךְ לְהַשְׁאֵיר מָאוֹתוֹ מְזוֹן שְׁאַכְל
עַל מַה שִׁיבָּרָה, וַיָּלֶא יִמְצֵא שְׁמַבְרָך
בְּרִיקְנִיא.

אָמֵר ר' שְׁמַעוֹן, טוֹב שִׁם, בִּמְהָ טֶבָּא שֶׁמָּא עַלְּאָה,
דְּבִיצִיגִין עַלְּאַיִן קְדִישִׁין, בְּדַיְלָהוּ גְּהַרִין
מְשֻׁמָּן טוֹב, כִּמְהָ דְּאַמִּינָא. וְאָסִיר לִיהְ לְבָרָגָשׂ,
לְאַדְבָּרָא שְׁמִיהְ דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּרִיקְנִיא. דְּכָל
מְאָן דְּאַדְבָּרָ שֶׁמָּא דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּרִיקְנִיא,
טָב לִיהְ דָּלָא אַתְּבָרִי.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, לֹא אַצְטְּרִיךְ לְמַדְבָּר שֶׁמָּא
קְדִישָׁא אַלְאָ בְּתַר מֶלֶה. (דף פ"ח ע"א) (בלומר על מלחה)
דְּהָא שֶׁמָּא קְדִישָׁא, לֹא אַדְבָּר בְּאוֹרִיתָא, אַלְאָ
בְּתַר תְּרִין מֶלֶין, דְּכַתִּיב בְּרָא אֱלֹהִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, לֹא אַדְבָּר שֶׁמָּא קְדִישָׁא, אַלְאָ
עַל עַוְלָם שְׁלָם. דְּכַתִּיב, (בראשית ב) בַּיּוּם עֲשׂוֹת
יְיָ אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמִים. מִפְּאָן, דָּלָא לְאַדְבָּרָ
שְׁמִיהְ קְדִישָׁא בְּרִיקְנִיא. וּכְתִיב לֹא תְּשָׁא אֶת שִׁם

לשון הקורש

השם הקדוש, אַלְאָ אחר דבר. שְׁהָרִי
השם הקדוש לֹא נִזְכֵּר בְּתוֹרָה אַלְאָ
אחר שני רבוריים (בלומר על דבוי), שְׁבָרּוּב
בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר, לֹא נִזְכֵּר שְׁמוֹ הַקָּדוֹש
אַלְאָ עַל עַוְלָם שְׁלָם, שְׁבָרּוּב (בראשית ב)
בַּיּוּם עֲשׂוֹת הַיְיָ אֱלֹהִים אָרֶץ וּשְׁמִים.
מִפְּאָן שְׁלָא לְהֹכֵר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹש
בְּרִיקְנִיא, שְׁבָרּוּב לֹא תְּשָׁא אֶת שִׁם הַ

אָוּמָר, אַלְוּ דָרִי אַפְּרֶסְמָן זֶה.
אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, טוֹב שִׁם – בִּמְהָ טוֹב
שִׁם עַלְיוֹן של מְנוּרוֹת עַלְיוֹנוֹת קָרוֹשׁוֹת
בְּשַׁבְּלָן מְאִירֹת מְשֻׁמָּן טוֹב, בַּמְוּ
שָׁאָמְרָנוּ. וְאָסָר לְאָדָם לְהֹכֵר אֶת שִׁם
הַקָּדוֹש בְּרוּךְ הוּא בְּרִיקְנִיא. שְׁבָל מֵי
שְׁפָזְכִּיר אֶת שִׁם הַקָּדוֹש בְּרוּךְ הוּא
בְּרִיקְנִיא, טוֹב לוּ שְׁלָא נִבְרָא.
רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, לֹא צְרִיךְ לְהֹכֵר אֶת

י"י אלְהִיךְ לְשׁוֹא. (ס"א כתיב לא תשא את שם יי' אלְהִיךְ לשׁוא דלא לאדרברא שמא קדישא בריקניא אלא בברכתה או בצלותה ימן האדרבר שמא קדישא בריקניא דלא בברכתה או בצלותה כدر נשמה היה נפקא מיניה ומינין לאתפרעא מיניה ולנקמא מיניה נוקמן דכתיב כי לא ינקה יי' את אשר ישא את שמו לשׁוא)

וַתָּגִיןֵנוּ, אמר רבי יוסף, מהו ברכה. **שֶׁמְאָ קְדִישָׁא.**
בְּגַיּוֹן דְמִינִיה **מְשֻׂתְבָה בְּרִכְתָּא,** לבל עלמא. וברכתה לא אשתחבה על אחר ריקניא, ולא שיריא עלי, הדא דכתיב לא תשא את שם יי' אלְהִיךְ לשׁוא.

זָכֹר את יום השבת לקדשו. (שמות כ) רבי יצחק אמר, כתיב (שמות כ) **וַיִּבְרֹךְ אֱלֹהִים** את יום השבעה, ובתיב בפ"ז (שמות טז) **שִׁשְׁתָ יְמִים תַּלְקַטְּהוּ** וביום השבעה שבת לא יהי בו. בין שלא **מְשֻׂתְבָה בֵּיהֶ מִזְוְגֵי,** מה ברכתא אשתחבה ביה.

לשון הקידש

אלְהִיךְ לשׁוא. כתוב לא תשא את שם יי' אלְהִיךְ לשׁוא, שלא להזכיר שם הקדוש ברקנות, אלא בברכה או בתפלה, וכי שמהפר השם הקדוש ברקנות, שלא בברכה או בתפלה, באשר נשמרו מצא ממשנו עתידיים להפרע ממשנו ולנקם נקמות, שבתוב כי לא ינקה יי' את אשר ישא את שמו לשׁוא).

וְשִׁנְנֵגָה, אמר רבי יוסף, מהי ברכה? השם הקדוש. משום שמשנו נמצאת ברכה לא ברכה לכל העולם, והברכה לא ברכה נמצאת בו?

אלא הִכְיָה תָּנָא, כֹּל בְּרָכָן דַּלְעִילָּא וְתָתָא,
בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה תָּלִין. וְתָנָא, אֲמָאי לֹא
אֲשֶׁתְּבָחַ מֵנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה, מִשּׁוּם דְּהַהוּא יוֹמָא,
מִתְּבָרְכָן מִינִיה כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין עַלְאַיִן, וְכֹל חַד
וְחַד יְהִיב מִזּוֹגִיה לְתָתָא, כֹּל חַד בְּיוֹמָיו, מִתְּהִיא
בְּרָכָה דְּמִתְּבָרְכָן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָה.

וּבְגִינִי כֵּה, מֵאָן דְּאֵינוֹ בְּדָרְגָא דְּמִהִימְנוֹתָא, בָּעֵי
לְסִדְרָא פָּתּוֹרָא, וְלְאַתְקָנָא סְעוֹדָתָא
בְּלִילִיא דְּשִׁבְתָּא, בְּגַזְןִי דִּיתְבָּרְךָ פָּתּוֹרִיה, כֹּל אַיִן
שִׁיתָא יוֹמִין, דְּהָא בְּהַהוּא זְמָנָא, אֲזָקְפָּן בְּרָכָה,
לְאַתְבָּרְכָא כֹּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשִׁבְתָּא, וּבְרָכָתָא לֹא
אֲשֶׁתְּבָחַ בְּפָתּוֹרָא רִיקְנִיא. וְעַל כֵּה, בָּעֵי לְסִדְרָא
פָּתּוֹרִיה בְּלִילִיא דְּשִׁבְתָּא, בְּגַחְמִי וּבְמִזּוֹגִי.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, אֲפִילּוּ בְּיוֹמָא דְּשִׁבְתָּא נָמִי. רַבִּי

לשון הקודש

אלא כֵּה שְׁנִינוּ, כֹּל הַבְּרוּכּוֹת שְׁלַמְעַלָּה
אֲרִיךְ לְסִדר שְׁלַחַן וְלַתְקֹן סְעִירָה בְּלִיל
שְׁבָתָ בְּדֵי שִׁיתְבָּרְךָ שְׁלַחַנוּ כֹּל אַוְתָם
שְׁשָׁה יָמִים, שְׁתָרֵי בְּאֹתוֹ זָמָן מִזְמְדָנָת
הַבְּרָכָה לְהַתְבָּרְךָ כֹּל שְׁשָׁת יָמִים הַשְּׁבָת,
וְהַבְּרָכָה לֹא נִמְצָאת בְּשְׁלַחַן רִיק, וְעַל
כֵּה אֲרִיךְ לְסִדר שְׁלַחַנוּ בְּעֶרֶב שְׁבָת
בְּלִחְמִים וּמוֹנוֹת. **רַבִּי יִצְחָק אָמָר, אֲפִלוּ בְּיֹם הַשְּׁבָת גַּם.**

שְׁמַתְּבָרְכִים בְּיֹם הַשְּׁבָעִי.
וּמִשּׁוּם כֵּה, מֵשָׁהוּא בְּדָרְגַת הָאֱמִינָה,

יְהוֹדָה אָמַר, בָּעֵי לְאַתְעֲנָגָא בְּהָאי יוֹמָא, וְלִמְיבָּל
תִּלְתָּ סְעוֹדָתִי בְּשֶׁבֶתָּא, בְּגִין דִּישְׂתַּבְּחָ שְׁבָעָא וְעַזְוָגָא
בְּהָאי יוֹמָא בְּעַלְמָא.

רַבִּי אָבָא אָמַר, לְאַזְדְּמָנָא בְּרַכְתָּא בְּאַינְנוּ יוֹמָין
דְּלֻעִילָא, דְּמַתְּבָרְכָאָן מִהָּאי יוֹמָא. וְהָאי
יוֹמָא, מַלְיָא רִישְׁיָה דִּזְעִיר אַנְפִּין, מַטְלָא דְּגַחִית
מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָלָא, וְאַטִּיל לְחַקְלָא
דְּתִפְוחִין קְדִישֵׁין, תִּלְתָּ זְמִינִי, מַפְדָּעַיְל שְׁבָתָא,
דְּיִתְבָּרְכֵיּוּן בְּלָהו בְּחַדָּא.

וְעַל דָּא בָּעֵי בָּר נְשָׁה, לְאַתְעֲנָגָא תִּלְתָּ זְמִינִין אַלְיִין,
דְּהָא בְּהָא תְּלִיא מִהִימְנוֹתָא דְּלֻעִילָא,
בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וּבִזְעִיר אַפִּין, וּבְחַקְלָא דְּתִפְוחִין.
וּבָעֵי בָּר נְשָׁה לְאַתְעֲנָגָא בְּהָו, וְלִמְחַדִּי בְּהָו. וּמִאן
דְּגָרָע סְעוֹדָתָא מַנְיִיהָן, אַחֲזָי פְּגִימְנוֹתָא לְעַיְלָא
וּעֲזֶנְשִׁיה דְּהַהּוּא בָּר נְשָׁה סָגִי.

לשון הקודש

רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, צָרִיךְ לְהַתְעִנָּג בַּיּוֹם
הַזֶּה וְלֹא כָל שֶׁלַש סְעוֹדוֹת בְּשֶׁבֶת, בְּרִי
שִׁים מֵצָאו שְׁבָע וְעַנְנָה בַּיּוֹם הַזֶּה בְּעוֹלָם.
רַבִּי אָבָא אָמַר, לְהַזְמִין בָּרְכָה בְּאוֹתָם
יְמִים שְׁלָמְעָלָה שְׁמַתְבָּרְכִים מִן הַיּוֹם
הַזֶּה, וּבַיּוֹם הַזֶּה מֶלֶא רָאשׁוֹ שֶׁל וְעִיר
אַנְפִּין מַטְלָשָׁנָה שְׁנוֹתָה מִהְעַתִּיק הַקְּרוֹשׁ
וּבִזְעִיר אַנְפִּין, וּבְשִׁידָה הַתִּפְחוֹתִים. וְצָרִיךְ

בגיני בך, בעי לסדרא פטוריה, תלת זמי, מפדר עייל שbeta, ולא ישbeta פטוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי דשבתא. ובهائي מלאה, אחוי, ותלי מהימנותא לעילא.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשbeta, קלא נפיק ומכרזא עליה, (ישעה נח) אzo התענג על יי', דא סעודתא חדא, לךבל עתיקא קדיישא רбел קדיישין. והרבבתיך על במתי ארץ, דא סעודתא תנינא, לךבל חקלא דתפוחין קדיישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביך, דא הוא שלימו דאשטלים בזעיר אfin.

ולקבלייהו בעי לאשלמא סעודתיה, ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמיחדי בכלי חד וחד מניהו, מושום דאייהו

לשון הקידש

סעודות שבת, קול יוצא ומכוון עליו: (ישעה נח) אzo התענג על ה. זו סעודת אחת בוגר העתיק הקדוש של כל הקדושים. והרבבתיך על במתי ארץ - זו סעודת שנייה בוגר שירה התפוחים הקדושים. והאכלתיך נחלת יעקב אביך - וזה השלמות שהשתלמה בזעיר אנפין. ובוגדים צרייך להשלים סעודתו, וצרייך להתענג בכל הפסודות ולשם כל

אדם להתענג בהם ולשםם בהם.ומי שנורע סוד מהם, מראה פנים למעלה, וננסו של האדם והוא נדיל. מושום בך צרייך לסדר שלחנו שלוש פעמים משוכנסת שבת, ולא ימצא שלחנו ריק, ותשירה עליו הברכה כל שאר ימות השבת, ובדבר זהה מראה והוילה את האמונה העלונה.

רבי שמעון אמר, זה מי שמשלים שלש

מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימַתָּא. וּבְגַ�זְן כֵּה, שְׁבַתָּא אֲתִיקָר, מְבָל שְׁאָר זְמַנְיָן וְחַגְיָן, מְשׁוּם דְכָלָא בֵּיהֶן אֲשֶׁתְבָחָה, וְלֹא אֲשֶׁתְבָחָה הַכִּי בְּכָלְהוּ זְמַנְיָן וְחַגְיָן. אָמַר רַبִּי חִיא, בְּגַיְן כֵּה, מְשׁוּם דְאֲשֶׁתְבָחָה כְּלֹא בֵּיהֶן, אִידְבָּר תְּלִתְזַעַר זְמַנְיָן. דְבָתִיב, (בראשית ב) וַיַּבְלַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי.
וַיָּבֹךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְׁבִיעִי.

רַבִּי אָבָא, (נ"א רב המנוגא סבא) בְּדַהֲוָה יְתִיב בְּסֻעַדְתָּא דְשְׁבַתָּא, הַוִּי חַדִּי, בְּכָל חַד וְחַד, וְהַוָּה אָמַר, דָא הִיא סֻעַדְתָּא קְדִישָׁא, דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָלָא. בְּסֻעַדְתָּא אַחֲרָא הַוָּה אָמַר, דָא הִיא סֻעַדְתָּא דְקִוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. וּבָן בְּכָלְהוּ סֻעַדְתָּא, וְהַוָּה חַדִּי בְּכָל חַד וְחַד. בְּדַהֲוָה (דף פ"ח ע"ב) אֲשֶׁלִים סֻעַדְתָּי, אָמַר אֲשֶׁלִיםוּ סֻעַדְתָּי דְמַהִימְנוֹתָא.

לשון הקורש

רַבִּי אָבָא (רב המנוגא סבא), כְּשַׁהֲיָה יוֹשֵׁב בְּסֻעַדְתָּה הַשְּׁבָתָה, הַיְהָ שְׁמָחָה בְּכָל אַחַת וְאַחַת, וְהַיָּה אָמַר: וּזְהִי סֻעִידָה קְרוּשָׁה שֶׁל הַעֲתִיק הַקְדוּשָׁה גַּנְסְטָר שֶׁל הַבָּל. בְּסֻעַדְתָּה הַאֲחַתָּה הַיָּה אָמַר: וּזְהִי סֻעִידָה שֶׁל הַקְדוּשָׁה בְּרוֹךְ הוּא, וּבָן בְּכָל הַסְעִודּות. וְהַיָּה שְׁמָחָה בְּכָל אַחַת וְאַחַת, כְּשַׁהֲיָה מְשֻׁלִים אֶת הַסְעִודּות, אָוֹרָה: נְשַׁלְמוּ סֻעַדְותָה אֶת יוֹם הַשְׁבִיעִי.

רבי שמעון, בְּרַד הָהָר אֲתִי לְסֻעִידָתָא, הָהָר אָמֵר
הַכְּבִי, אֲתִקִינו סֻעִידָתָא דְמַהְימָנוֹתָא עַלְאָה,
אֲתִקִינו סֻעִידָתָא דְמַלְבָּא, וְהָהָר יִתְבּוּ וְתַדִּי. בְּרַד
אֲשֶׁלִים סֻעִידָתָא תַּלְיִתָּהָר, הָוּ מַכְרוֹזִי עַלְיָה, אָז
תַּתְעִנְגּוּ עַל יָדַי וְהַרְכְּבָתִיךְ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ וְהַאֲכָלָתִיךְ
נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ.

אמֵר רַבִּי אַלְעָזֶר לְאָבוֹי, אֱלֵין סֻעִידָתִי הַיְד
מִתְתְּקִינָן. אָמֵר לֵיה, לִילִיא דְשִׁבְתָּא,
בְּתִיב, וְהַרְכְּבָתִיךְ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. בֵּיה בְּלִילִיא,
מִתְבָּרְכָא מַטְרוֹנוֹנִיתָא, וּבְלַהוּ חַקֵּל תִּפְוָחִין,
וּמִתְבָּרְכָא פָּתּוֹרִיהָ דְבָר נָשָׁה, וּגְשִׁמְתָּא אֲתוֹסְפָּת,
וְהָהָר לִילִיא, חַדּוֹה דְמַטְרוֹנוֹנִיתָא הָוֵי. וּבְעֵי בָּר נָשָׁה
לְמַחְדי בְּחַדּוֹותָא, וְלִמְיַכְלֵל סֻעִידָתָא דְמַטְרוֹנוֹנִיתָא.

בְּיוֹמָא דְשִׁבְתָּא, בְּסֻעִידָתָא תְּנִינָא, בְּתִיב (ישעה נח)

לשון הקודש

כָּשַׁרְבֵּי שִׁמְעוֹן הָיָה בָּא לְסֻעִידָה, הָיָה
אָמֵר בָּה: הַתִּקְינוּ סֻעִידָה שֶׁל הָאֱמֹנוֹת
כְּתֻוב וְהַרְכְּבָתִיךְ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. בָּו
בְּלִילָה מִתְבָּרְכָת הַגְּבִירָה וּכְל שְׂרָה
הַתִּפְוָחִים, וּמִתְבָּרְכָ שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם,
וּגְשִׁמָּה נוֹסְפָת, וְאָתוֹן הַלִּילָה שְׁמַתָּה
הַגְּבִירָה הָוּא. וְצִירִיךְ אָדָם לְשַׁמְּחָה
בְּשִׁמְךָה וְלְאַכְלֵל סֻעִידָת הַגְּבִירָה.
בְּיוֹם הַשְּׁבָת, בְּסֻעִידָה הַשְּׁנִינָה בְּתִוב אוֹ

אָמֵר רַבִּי אַלְעָזֶר לְאָבוֹי, אֵיךְ מִתְקִינִים

או תתענג על יי'. על יי' וקדאי. דההיא שעתא אתגלא עתיקה קדישא, ובלהו עלמין בחדרותא, ישילמו וחרותא דעתיקה עבדין, וסעודה תא דיליה הזיא וקדאי.

בסעודה תא תליתאה דשבתא, כתיב זה אכלהיך נחלת יעקב אביך. דא היא סעודתא דזעיר אפין, דהו בשלימותא. ובלהו שיתה יומין, מההוא שלימו מתברכו. ובאי בר נש למחרת בסעודתיה, ולא שלמא אלין סעודתי, דאיןון סעודתי מהימנותא שלמתא, דזרעא קדישא דישראל, די מהימנותא עלאה, דהא דיליהון היא, ולא דעתין עובדי עבוזת כוכבים ומולות. ובגיני כך אמר, (שמות לא) בגין ובין בני ישראל.

תא חזי, בסעודתי אלין, אשתחמודען ישראל,

תתענג על ה. על ה' וקדאי. שאורה שעה ננלה העתיק הקדוש, וכל העולמות בסעודתו ולהשלים הסעודות הללו, שען סעודות האמונה השלמה של רוע קדוש בשמחה, והשלמות והחיה של העתיקanno עושים, וזהו סעדתו וקדאי. של ישראל, שהאמונה העליונה היא שלם ולא של עמים עובדי עבוזת כוכבים ומולות. ומשום כך אמר, (שמות לא) בגין ובין בני ישראל. בא וראה, בסעודות הללו נורעים בשלמות. וכל ששת הימים מאורה

דָאִינּוֹ בְנֵי מֶלֶךְ אָ. דָאִינּוֹ מַהֲיכָלָא דַמְלָכָא,
דָאִינּוֹ בְנֵי מַהְימָנוֹתָא, וַיְמַאוּ דַפְגִים חַד סְעֻוזָתָא
מִפְנִיהָ, אֲחִיזָה פְגִימָוֹתָא לְעַילָא, וְאֲחִיזָה גְרָמִיה
דַלָאו מַבְנֵי מֶלֶךְ אָ. עַלְאָה הַוָא, דַלָאו מַבְנֵי
הַיְבָלָא דַמְלָכָא הַוָא דַלָאו מַזְרָעָא קְדִישָא
דִישָרָאֵל הַוָא. וַיְהִבִין עַלְיהָ חַוְמָרָא דְתִלְתָה מַלִין,
דִינָא דְגִיהָגָם וְגוֹ.

וַתָּא חַזִי, בְּכָלְהוּ שָׁאָר זְמָנִין וְחָגִין, בְּעֵי בָר נְשָׁ
לְחָדִי, וְלִמְחָדִי לְמִסְבָנִי. וְאֵי הַוָא חָדִי
בְלַחֲזָדוֹי, וְלֹא יְהִיב לְמִסְבָנִי, עַזְנְשָׁיהָ סָגִי, דָהָא
בְלַחֲזָדוֹי חָדִי, וְלֹא יְהִיב חָדִי לְאַחֲרָא. עַלְיהָ בְתִיב,
(מלאכי ב) וַיְזִירִתִי פְרָשׁ עַל פְנִיכֶם פְרָשׁ חַגִיכֶם. וְאֵי
אֲיוֹחֵד בְשִׁבְטָתָא חָדִי, אֲף עַל גַב דַלָאו יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִבִין עַלְיהָ עַזְנָשָׁא, כְשָׁאָר זְמָנִין וְחָגִין, דְבָתִיב

לשון הקודש

ישראל שם בני הפלך ושלהם מהיכל ובא ראה, בכל שאר הימים והזמנים
המלך ושלהם בני האמונה, ומי שפונם
צריך אדם לשמה ולשםה את העניים,
ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים –
פענשו רב, שחררי לבדו שמח, ולא נותן
שמחה לאחר. עליו בתרוב (מלאכי ב) וזרית
פרש על פניכם פרשׁ חגיכם. ואם הוא
עלוי חמר של שלשה דברים – דין
הgingen וכו'.

פְּרָשׁ חֲגִכֶּם. **פְּרָשׁ חֲגִיכֶם** קֹאָמֵר, וְלֹא **פְּרָשׁ שְׁבָתָכֶם.** וּבְתִיב (ישעה א) **חַדְשֵׁיכֶם** וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נְפָשֵׁי. וְאַלּו שְׁבָת לֹא קֹאָמֵר.

ובגינוי בך בתיב, בגין ובין בני ישראל. ומושום דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתה. ובגינוי בך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיهو שלים מכל סטרוי.

אָמֵר רבי יוסף, ונדי בך הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדותא דמלבא קדיישא, ומאן חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילו

לשון הקודש

הוזנים והחוגים, שבתווב פרש חגיכם. ברגמת העולם הבא. ומושום בך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש בורוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדורי. אמר רבי יוסף, ונדי בך הוא. או נפשי. ואלו שבת לא אמר. ומושום בך בתוב בגין ובין בני ישראל. לאדם שלא משלים את שמחה הפלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלוש הנחותם לאדם נשמה אחרת, נשמה שאברהם יצחק ויעקב בלולים בה, עליזנה, נשמה שביל השלמות בה,

בָּהוּ. וְכֹלֵהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מִהִמְנוֹתָא שְׁלִימֹותָא,
מִכֶּל סְטוֹרוֹי.

תָּאָנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעִטְרָו אָבָהָן, וְכֶל בְּגִינָן
יִגְקִין, מַה דָּלָאו הַכִּי בְּכֶל שְׁאָר חָגִין
יִזְמְגִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חַיְבִיא רְגִיְהָגָם נִיחִין. בְּהַדִּין
יוֹמָא, כֶּל דִּיגִין אַתְּפִין, וְלֹא מִתְעִרְיוֹן בְּעַלְמָא.
בְּהַדִּין יוֹמָא אָוּרִיְתָא מִתְעִטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימָין.
בְּהַדִּין יוֹמָא, חַדְוֹתָא וִתְּפִנּוֹקָא אַשְׁתְּמָעָ, בְּמָאָתָן
וְחַמְשָׁין עַלְמָין.

תָּא חִזִּי, בְּכֶל שִׁיתָא יוֹמִי דְשִׁבְתָּא, בְּדַ מְטָא
שְׁעָתָא דְצַלּוֹתָא דְמִנְחָה, דִּינָא תְּקִיבָא
שְׁלָטָא, וְכֶל דִּיגִין מִתְעִרְיוֹן. אָבֶל בְּיוֹמָא דְשִׁבְתָּא,
בְּדַ מְטָא עָדוֹן דְצַלּוֹתָא דְמִנְחָה, רְעֹזָא דְרַעֲוָין
אַשְׁתְּבָחָ, וַעֲתִיקָא קְדִישָׁא גְּלִיאָ רְצֹן דִּילִיה, וְכֶל
דִּיגִין מִתְּפִין, וִמְשִׁתְבָּחָ רְעוֹתָא וְחֲדוּ בְּכֶלָא.

וְכֶלֶם שְׁמָחָה עַל שְׁמָחָה, אָמוֹנָה שְׁלָמָה הָזָה שְׁמָחָה וִתְּפִנּוֹקָן גְּשָׁמָעִים בְּמָאתִים
מִכֶּל צְדָקִין.

בָּא וַרְאָה, בְּכֶל שְׁשָׁת יוֹמִי הַשְּׁבָתָה,
בְּשְׁמָנִיעָה שָׁעַת תְּפִלָּת הַמִּנְחָה, הַדִּין
הַקְּשָׁה שְׁוֹלֵט וְכֶל הַדִּינִים מִתְעֻרְרִים,
שְׁאָר הַתְּגִים וְהַזְּמִינִים. בַּיּוֹם הָזָה בְּכֶל
הַגִּיהָנָם נְחִים. בַּיּוֹם הָזָה בְּכֶל הַדִּינִים
גְּכָפִים וְלֹא מִתְעֻרְרִים בָּעוֹלָם. בַּיּוֹם הָזָה
הַתּוֹרָה מִתְעִטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלָמָות. בַּיּוֹם

וּבְהָאֵי רְצֹן אַסְטָלָק מִשָּׁה, גְּבִיאָה מִהִימָּנָא
קְדִישָׁא מַעֲלָמָא. בְּגִין לְמַנְדָע, דְלָא
בְּדִינָא אַסְטָלָק, וְהָהִיא שְׁעַתָּא (דף פ"ט ע"א) בְּרֶצֶן
דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא נְפָק נְשָׁמְתִיה, וְאַתְטָמֵר בֵּיה. בְּגִין
בֵּה, (דברים ל') וְלֹא יְדֻע אִישׁ אֵת קְבָרָתוֹ בְּתִיב. מַה
עַתִּיקָא קְדִישָׁא, טְמִירָא מִכְל טְמִירִין, וְלֹא יְדֻעֵין
עַלְאיָין וְתַתָּאיָין. אֹופ הַכָּא, הָאֵי נְשָׁמְתָא דְּאַתְטָמֵר
בְּהָאֵי רְצֹן, דְּאַתְגָּלִיא בְּשְׁעַתָּא דְּצָלוֹתָא דְּמַנְחָה
דְּשְׁבָתָא, בְּתִיב וְלֹא יְדֻע אִישׁ אֵת קְבָרָתוֹ וְהָוָא
טְמִיר מִכְל טְמִירִין דְּעַלְמָא, וְדִינָא לֹא שְׁלָטָא בֵּיה.
זְבָאָה חֹלְקִיה דְּמִשָּׁה.

תָּאָנָא, בְּהָאֵי יוֹמָא, דְּאוּרִיתָא מִתְעַטְּרָא בֵּיה,
מִתְעַטְּרָא בְּכָלָא, בְּכָל אַיִנָן פְּקוֹדִין בְּכָל
אַיִנָן גְּזִירִין וְעוֹגְשִׁין, בְּשְׁבָעִין עֲנָפִין דְּנַהּוֹרָא, דְּזָהָרִין

לשון הקידוש

ברצון היה שהתגלה בשעת תפלה
 מנחת השבת, בתוב ולא ידע איש את
 קברתו, והוא טمير מכל הטמירים של
 העולם, והדין לא שולט בו. אשרי חילקו
 של משיח!

שנינה, ביום הזה שהתורה מתקדשת
 בו, מתקדשת בכל, בכל אותן מצוות,
 של כל הטמירים, ולא יודעים עליונים
 ותחתונים – אף כאן נשמה זו שנטמנה

ונמצאה רצון ושמחה בכל.
 וברצון היה הסתלק משה, הגביה
 הנאמן הקדוש מן העולם, ברי להודיע
 שלא בדין הסתלק, ואotta שעה ברצון
 של העתיק הקדוש יצאה נשמה
 ונטמנה בו. משום כך ולא ידע איש את
 קברתו בתוב. מה העתיק הקדוש טмир
 של כל הטמירים, ולא יודעים עליונים
 ותחתונים – אף כאן נשמה זו שנטמנה

מִבְלָסֶתֶרֶא וּסֶתֶרֶא. מֵאַנְפֵיָהּ חֲמֵיָהּ עַגְפֵיָן דְּגַפְקִין מִבְלָסֶתֶרֶא וּעַגְפֵא, חַמְשָׁא קִיבְמִין בְּנוֹ אִילְנָא, בְּלָהּוּ אַגְפֵיָן בְּהָוּ אַחִידָן. מֵאַנְפֵיָהּ חֲמֵיָהּ אִינְזָן תְּרֵעִין דְּמַתְפַתְחָן בְּכָל סֶטֶר וּסֶטֶר, בְּלָהּוּ מְזֻדְהָרִין וּנְגַהָרִין, בְּהָהָרָא נְהֹרָא דְּגַפְקִיךְ וְלֹא פְּסָק.

כָל בְּרוֹזָא נְפִיק, אַתְעָרוּ קְדִישִׁי עַלְיוֹנוֹן, אַתְעָרוּ עַמָּא קְדִישָׁא, דְאַתְבָחָר לְעַילָא וּתְתָא. אַתְעָרוּ חַדְוֹתָא לְקָדְמוֹת מְאַרְיכָן. אַתְעָרוּ בְּחַדְוֹתָא שְׁלִימָתָא. אָזְדָמָנוּ בְּתִלְתָ חַדְוָן, דְתִלְתָ אַבָהָן. אָזְדָמָנוּ לְקָדְמוֹת מְהִימָנוֹתָא, דְחַדְוָה דְכָל חַדְוֹתָא. זְבָאָה חַוְלָקְבָזָן, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁין, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאָתִי. דָא הוּא יְרוֹתָא לְבָזָן, מִבְלָעַם עַזְבָּרִי עַבּוֹדָת בּוֹכְבִים וּמְזָלוֹת. וּעַל דָא בְּתִיב, בִּנְיִי וּבִנְיִי יִשְׂרָאֵל.

לשון הקידוש

מי ראה הענפים שיוצאים מבל ענף, וענף, חמשה עומדים בתוכה האילן, ובכל הפנינים אהווים בהם? מי ראה אוthem שעיריים שנפתקחים בכל צד וצד, ובכלם זורהים ומארים באותו האור שיוציאו ולא פוסק?

קוֹל הַכְּרוֹזָוּ יַצֵּא: הַתְעֹרְרוּ קְדוֹשִׁים עַלְיוֹנוֹנִים, הַתְעֹרְרוּ הָעָם הַקְדוֹשׁ שְׁגַבָּחָר לְמַעַלָה וּלְמַטָּה, עֹרְרוּ שְׁמָמָה בְּגַגְדָּה

אמֵר ר' יהוֹדָה, הִכְיָה הוּא וְדֹאי. וְעַל דָא בְתִיב
זָכָר אֶת יוֹם הַשְׁבָת לְקָדוֹשׁ וּבְתִיב (ויקרא יט)
קָדוֹשִׁים תְהִיוּ כִי קָדוֹשׁ אֲנִי יְיָ. וּבְתִיב, (ישעה נח)
זָקְרָאת לְשָׁבָת עַגְגָן לְקָדוֹשׁ יְיָ מִכּוֹבֵד.

תָאָנָא, בְהָאי יוֹמָא, כֵל גְשֻׁמְתִיהּוֹן דְצִדִיקִיא.
מִתְעַדְגֵין בְתִפְנוֹקי עֲתִיקָא קָדִישָׁא,
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין. וּרוֹתָא חֲדָא מַעֲנוֹגָא דְהָהִיא
עֲתִיקָא קָדִישָׁא מִתְפְשָׂטָא (זהו מתרפה) בְכָלָהוּ עַלְמִין,
וּסְלָקָא וְנַחַתָא, וּמִתְפְשָׂטָא לְכָלָהוּ בְנֵי קָדִישִׁין,
לְכָלָהוּ גְטוּרִי אָזְרִיתָא, וְגַיִיחַיָן בְגַיִיחָא שְׁלִים,
מִתְגַשִי מִכָּלָהוּ, כֵל רַזְגַזְיָן, כֵל דִינִין, וּכֵל פּוֹלְחָנִין
קָשִׁין. חֲדָא הוּא דְבִתִיב, (ישעה יד) בַיּוֹם הַנִּיחַיָה יְיָ לְךָ
מַעֲזָבָה וּמַרְגָזָה וּמִן הַעֲבוֹדָה הַקְשָׁה.

לשון הקודש

שֶׁל אָתוֹ הַעֲתִיק הַקָּדוֹש מִתְפְשָׂטָה (זהו
מחפה) בְכָל הַעוֹלָמוֹת, וְעוֹלָה וּזְרָדָת,
וּמִתְפְשָׂטָה לְכָל הַבָּנִים הַקָּדוֹשִׁים לְכָל
שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה, וְנַחַים בְמַנוֹתָה שְׁלִמה,
בְשִׁבְחוֹם מִבְלָם בְלַ הרְגִזִים, בְלַ הרְדִינִים
וּבְלַ העֲבוֹדוֹת הַקְשָׁות. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שם יד)
בַיּוֹם הַנִּיחַיָה לְךָ מַעֲזָבָה וּמַרְגָזָה וּמִן
הַעֲבוֹדָה הַקְשָׁה.

אמֵר רַבִי יהוֹדָה, בְךָ הוּא וְדֹאי. וְעַל זה
בְתוּב זָכָר אֶת יוֹם הַשְׁבָת לְקָדוֹשׁ,
וּבְתוּב (ויקרא יט) קָדוֹשִׁים תְהִיוּ כִי קָדוֹשׁ
אֲנִי ה. וּבְתוּב (ישעה נח) זָקְרָאת לְשָׁבָת
עַגְגָן לְקָדוֹשׁ ה' מִכּוֹבֵד.

שְׁנִינוּ, בַיּוֹם הַזֶּה בְלַ גְשֻׁמּוֹת הַצְדִיקִים
מִהֻּדָנִים בְתִפְנוֹקי הַעֲתִיק הַקָּדוֹש,
נִסְטָר בְלַ הַגְּסָתִרים, וּרוֹמֵם אֶת מהענוג

בגיני פך, שׁקיל שְׁבַתָּא לְקַבֵּל אֹורִיְתָא, וְכֹל
הֲגַטִּיר שְׁבַתָּא, בְּאַילוּ גַטִּיר אֹורִיְתָא כֹּלָא.
ובתיב (ישעה נו) אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ יַעֲשֵׂה זֹאת וּבָנְ אָדָם
יַחֲזִיק בָּה שׁוֹמֵר שְׁבַת מַחְלָלוּ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מִعֲשֹׂות
כָּל רֹעַ. אֲשֶׁתְּפִיעָה, דָמָן הֲגַטִּיר שְׁבַת, בְּמַאן הֲגַטִּיר
אֹורִיְתָא כֹּלָא.

רבי יודהי שאיל ליה לר' שמואל, יודא חד
הֲעַרְעָע עַמִּיה בָּאַרְחָא, אמר ליה, ר', הא
בתיב (ס"א בפרקשתא דשבת) בפרקשתא דא שבת, הֲאמֵר
ישעה, דכתיב, (ישעה נו) כה אמר יי' לسفرיסים אשר
ישמרו את שבתותי וג�', ונתתי להם בגית
ובחומותי וג�'. מה קא מייר.

אמר ליה, קופוטקהה, חמרך קמרי בטיפסא,
ונחית, דמלחה דאוריתא בעי צחותא. או

משום פך שׁוֹמֵר שְׁבַת בְּגַד הַתּוֹרָה, אֲחֵר שׁגְּבָנֵשׁ עמו בְּדָרֶךְ, אמר לו, רבינו,
הרוי ברונו (פרקשתה השbeta) בפרקשה זו שבת
כל התורה. ובתווב (ישעה ט) אֲשֶׁרִי אָנוֹשׁ
יעשֵׂה זֹאת וּבָנְ אָדָם יַחֲזִיק בָּה שׁוֹמֵר
שְׁבַת מַחְלָלוּ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מִעֲשֹׂות כָּל רֹעַ.
בש"מ, שׁמֵי שׁוֹמֵר את השְׁבַת בְּמַי'
שׁוֹמֵר כל התורה.
רבי יודהי שאיל את רבי שמואל يوم
בגדר וירד, שׁדרבר תורה אריך צחות, או